

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 3. De Homicidio casuali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80586](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80586)

maiores. Quia huiusmodi fuga non timidity, sed pietati, & reuerentiae adscribitur. Attamen quando ex fuga magis periclitaretur inuasus, quam si non fugeretur, eo quod inuasor maiores assumeret vires, ut à tergo fugientem vulneraret, vel in insidias paratas incidere: fugere non tenetur, esto esset persona Ecclesiastica, aut alia, cui fugere, dedecori non tribuendum esset. Malder. 2. 2. tr. 3. c. 1. dub. 12. Molina 10. 4. tr. 3. d. 17.

³⁵ Nec sibi mem-
brum ad spi-
ritualem sa-
nitatem am-
putare.
Nulli est licitum, sibi membrum, aut partem membri mutilare ad sanitatem spirituales, ut ad vitandas carnis tentationes, & ad peccatum fugiendum. Quia huiusmodi diligentia non est medium necessarium ad animi salutem, non enim membra afferunt perniciem homini, sed malitia, ac negligentia libera voluntatis. Nec refert aliquem sanctum hoc fecisse: id enim ex divina inspiratione, vel probabili ignorantia gessere. Licitum tamen est membra affigere, utque ad sanguinis profluxionem, modo non sit vitæ vel amissionis alicuius membri periculum. D. Tho. 2. 2. q. 63. a. 1. ad 3. Syluius ibi q. 65. a. 1. Tolet. l. 5. c. 6. n. 7. Molina 10. 4. tr. 3. d. 9. Lessli. l. 2. c. 9. dub. 14. n. 98.

CAPVT III.

De Homicidio Casuali.

³⁶ Quo inam di-
ca ut homici-
dium casuale

OMICIDIUM casuale dicitur, quod omnino casu fit præter operantis voluntatem. Dupliciter potest dici casuale; Primum, quod non sit directè intentum, siue sit aliquo modo voluntarium, quod vocatur mixtum, siue sit purè fortuitum, & casuale. Secundò, homicidium propriè & purè casuale dicitur, seu fortuitum, quod ex aliquo opere nostro præter intentionem evenit: ita ut nec directè, nec indirectè volitum censetur, id est, nec in se, nec in sua causa. Ad hoc verò duo requiruntur. Primo, ut quis non vacet operi, quod sibi sit prohibitum, aut illicitum; quia periculosum. Secundò ut debitam diligentiam adhibeat, ne quem lædatur, enim eam non adhibeat operi periculoso incumbens, censebitur saltem in sua causa homicidium voluisse. D. Tho. 2. 2. q. 64. a. 8. Syluius ibi. Caiet. ad 2. Lessli. l. 2. c. 9. dub. 15. Sayr. de cõsur. l. 7. c. 5. & 6. & in clauis, l. 7. c. 14.

³⁷ Homicidium
purè casuale
ad nullam re-
stitutionem
obligat.

Homicidium purè fortuitum, seu casuale ad nullam obligat restitutionem. Quia nullum est peccatum: est enim prorsus inuoluntarium, ut potè nec in se, nec in sua causa intentum. Homicidium autem non purè fortuitum, proueniens scilicet ex eo, quod quis in opere suo non adhibeat debitam diligentiam, obligat ad satisfactionem aliquando sub mortali, sub veniali aliquando. Quia hoc homicidium est peccatum iniustitiæ mortale vel veniale pro ratione negligentiae, voluntariæ omissionis diligentiae, quam vel ratione operis, quod hic & nunc aliquis facit, vel ratione officij tenebatur adhibere. Ergo similiter obligatio ad satisfactionem nascens ex hoc peccato aliquando erit sub mortali, aliquando sub veniali. Tale est homicidium secutum ex deiectione regulæ, quando deest sufficiens cautio. Et homicidium secutum ex negligentia Magistratus

in Vrbe. Bonac. de restit. d. 9. ult. sect. 1. p. 2. n. 3. & 5. Lessli. l. 2. c. 9. n. 103, 108. & 109. Diana p. 5. tr. 4. resol. 46.

Si quis rei prohibita incumbat, & illicitè, eo quod periculosa sit, tamen adhibeat debitam diligentiam: etsi homicidium inde secutum quodam ratione censetur peccatum, non tamen peccatum iniustitiæ, nec obligat ad restitutionem. V. gr. si Clericus venetum scoplo, vel telo periculoso, & hominè casu interficiat, adhibita tamen diligentia necessaria, ne quæ læderet: peccat quodammodo illa occasione volèdo eius causam, quæ erat illicita, eo quod esset via ad læsiones & homicidia: non tamè peccat crimine homicidij, aut iniustitiæ, sed contra Religionem; qui gessit quod status clericalis dedecet sanctitatem. Nam venatio periculosa, quæ sit cum debita circumspectione, non ideo est prohibita, quod per eam fiat proximo iniuria: alioquin etià laico prohibita esset: sed quia dedecet statum Clerici illa militaris exercitatio, ex quo interdum mortes hominum quamuis inculpate assolèt evenire. Nauarra de restit. l. 2. c. 3. n. 362. Fillius. tr. 29. c. 7. q. 5. & 6. Hentius. l. 1. c. 16. n. 1. Bonac. de restit. d. 2. q. ult. sect. 1. p. 2. n. 5. Lessli. l. 2. c. 9. dub. 15. n. 104.

Committit quis adulterium, & prauentus ab adultera marito, eum occidit cum moderamine, occiso ea censetur casualis. Quia nec est culpabilis in causa, cum adulterium sit causa tantum remota, & occasio: non enim est via ad occisionem mariti, sed potius adulteri. Et hoc verum esse iudico, etiam si ante quam ad adulteram accederet, suspicatus sit, hæc incommoda obuenerunt. Bonac. de restit. d. 2. q. ult. sect. 1. p. 2. n. 6. Lessli. l. 1. c. 9. dub. 15. n. 106. & 107. Fillius. tr. 29. n. 35. Diana p. 5. tr. 1. resol. 47.

Antonius clam Ioannem occidit, & Petro ex suspitione homicidium illud imponitur eo quod inimicus Ioannis occisi ab omnibus habeatur: queritur, an damnum, quod Petro obuenerit, Antonio occidenti ad satisfactionem sit imputandum: Si non ea intentione Antonius damnum intulit Ioanni, ut inde Petro incommode accideret, sed per accidens secutus est, Antonio non aduertente: non tenetur Antonius quicquid Petro restituere. Quia qui occidit inimicum suum, non tenetur ex iniustitia cauere, nè alius accusetur: & quia tale damnum per accidens evenit Petro, non ex actu Antonij occidentis Ioannem: sed ex actu accusatorum, & falsorum testium. Nauarra de restit. l. 2. c. 1. n. 77. Sotus de inst. l. 4. q. 6. a. 4. Lessli. l. 2. c. 9. n. 110. Porro si prauiderit Antonius ex sua actione damnum Petro euenturum ob aliorum malitiam, sed id nullo modo, intendit, ex receptori sententia non tenetur ad restitutionem. Quia quando ex aliqua actione sequitur damnum tertio non ex natura actionis sed ex malitia, aut ignorantia aliorum, quæ se immiscet, non censetur huiusmodi actio iniuriola tertio: Homicidium tamen tunc contra charitatem delinquit prauidens tale damnum tertio secuturum occasione homicidij, quod tenebatur ex charitate evitare. Sotus citat. a. 1. ad q. Ludou. Lopez 10. 1. Instr. c. 63. Nauarra. sum. c. 15. num. 17.